

ГЛАДОСТНЫЙ, αλ, οε. ἐπιθ. νόστιμος. ὄρα σλάδκйй.

ГЛАДОСТНѢ. ἐπιρ. = σλάдцѢ.

ГЛАДОСТРАСТІЕ, іα. οὐδ. ἡδυπάθεια = σλαστοлюбіе.

ГЛАДОСТРАСТНЫЙ, αλ, οε. ἐπιθ. ἡδυπαθής.

ГЛАДОСТРАСТВЮ, еши. -ствовахъ. ἡδυπαθεῶ-ω, θρύπτομαι, διαθρύπτομαι, διατρυφάω-ω = ρασκόшесствю.

ГЛАДОСТЬ, η. θηλ. ἡδύτης, γλυκύτης, γλυκασμός, τρυφή. **СВЗ** σλάдогть прослѣшаю (205.) ἡδέως ἀκούω (τινός). 2) = σλάсть.

ГЛАДЦѢ. ἐπιρ. ἡδέως, ἡδισα. ἡδομένως.

ГЛАНОСТЬ, η. θηλ. ἀλμυρότης, ἄλμη.

ГЛАНЫЙ, αλ, οε. ἐπιθ. ἀλμυρός. **СѢТОЛПЗ** глѣнхъ (Γενεσ. 19. 26.) στήλη ἄλός.

ГЛАСТНЫЙ, αλ, οε. ἐπιθ. ἡδονικός, ὁ τῆς ἡδονῆς. 2) = глѣдогтрастный.

ГЛАСТОЛЮБІЕНЫЙ, αλ, οε. ἐπιθ. φιλήδονος, τρυφήλος, τρυφερός, φιλάσματος, ἀβροδίαιτος. = лювогсλάстный.

ГЛАСТОЛЮБІЕ, іα. οὐδ. φιληδο-

νία, τρυφηλότης, τρύφημα.

ГЛЕЗѦ, Ѡ. θηλ. (αἵτιατ. слѣзѦ). δάκρυον.

ГЛЕЗНЫЙ, αλ, οε. ἐπιθ. (κτηт.) ὁ τῶν δακρύων. 2) δακρυόεις, δακρυώδης.

ГЛЕЗНЮ. ἐπιρ. (326) μετὰ δακρύων (δακρυωδῶς).

ГЛЕЗЮ, іηши. παρτ. слѣзѣхъ (καὶ -зѣхъ). ὁ ἄορ. (μεσ.) προσλεзѣхъ. καὶ ὁ μελ. προσлезѣхъ. δακρύω, δακρυόροεω-ω.

ГЛНВѦЮ, еши. ἄορ. слѣѣхъ. μ. слѣю, еши. συγχέω, συγχωνεύω, χωνεύω.

ГЛНЧІЕ, іα. οὐδ. ρυθμός, ἁρμονία, συμφωνία. = тогглѣіе I. σημασ.

ГЛНЧНЫЙ, αλ, οε. ἐπιθ. ἑναρμόνιος, ἁρμονικός.

ГЛОБѢСНИКЪ, α. ἄρσ. λογιςτής.

ГЛОБѢСНЫЙ, αλ, οε. ἐπιθ. λογικός, ὁ τοῦ λόγου. (86. глобѣсный пѣрхъ. τὸ τοῦ λόγου συμπόσιον). 2) λόγιος, ἐλλόγιμος, πεπαιδευμένος. **СѢТО** οὐδετ. глобѣсное, ὡς οὐσίας. τὸ λογικόν. = ράзѣмхъ 2. σημασ.

ГЛОБѦ, α-βεгѣ. οὐδ. λόγος.